

[Indenrigsministeren.]

kunde komme noget positivt ud af Forhandlingerne med Venstre, hvis man paa et andet Omraade i denne Lov vilde gaa noget videre. Jeg hørte imidlertid aldrig senere Tale om Mulighed herfor fra Venstre, men jeg synes i alt Fald, at Venstre skal have Lejlighed til ogsaa at forhandle om det Spørgsmaal i Udvalget, for selve Venstres ærede Ordfører (Stensballe) kan utvivlsomt forbedres. Jeg husker, at Venstres Ordfører i Fjor erklærede, at Venstre kunde gaa med til en vis Beskyttelseslovgivning for de erhvervsdrivende, men føjede til: ikke under nogen Omstændighed uden for Hovedstaden. I Aar er Venstre villigt til at gaa med til, at det ogsaa kan ske i Provinsbyer med over 25 000 Indbyggere. Det vil jo sige, at endogsaa Etatsraadernes By, Odense, kommer ind under Loven, noget, den ærede Ordfører for Venstre, som har nogen Tilknytning til denne By, vilde have forsvoret, at man nogen Sinde skulde kunne tænke sig.

Det er rigtigt, hvad det ærede 5te Medlem for 4de Kreds siger, at der i Almindelighed er et godt Forhold mellem Ejer og Lejer; selvfølgelig, det var ikke godt andet. Men den Lov, vi her kommer til at vedtage, vil antagelig ikke for den aldeles overvejende Del af Ejerne og Lejerne faa nogen som helst Interesse med Hensyn til alle de Retsspørgsmaal, der behandles her, fordi begge Parter handler rimeligt; men den faar Betydning for alle de andre og faar dem til paa begge Sider at trække Grænser for deres Handlemaade.

Det er ønskeløst at gaa ind paa at fremstille, hvad der er sket paa de forskellige Tidspunkter med Hensyn til Renten, naar et Medlem af dette høje Ting i Dag kan paastaa, at man i Foraaret 1933 skulde kunne have gennemført en frivillig Konvertering, som Venstre vilde. Med Kurser, der for de vestjyske Obligationer laa nede omkring, saa vidt jeg husker, 70, maatte der gaa ganske andre Ting forud, inden Konverteringen kunde gennemføres, og alle erindrer nok den Dag, den 6. September 1934, da jeg sagde til dette høje Ting, at nu var Tiden inde, hvis en saadan stort anlagt Konvertering skulde gennemføres, og at nu skulde man passe paa ikke at forpasse Tiden. Man siger fra Venstres Side, at naar man ikke kunde gaa med dertil, skyldtes det, at det var et blandet Forslag; det indeholdt ogsaa det saakaldte Rentetilskud. Men der var ikke andet i Forslaget, end hvad der paa dette Omraade var foreslaaet af den sagkyndige

Kommission, hvori der ikke sad en eneste politisk Repræsentant tilhørende de to Regeringspartier.

Maa jeg saa gøre en Bemærkning til Venstres ærede Ordfører; men det, jeg nu vil sige, siger jeg ikke, fordi jeg tillægger det stor Betydning. Man kan, som jeg sagde før, overhovedet ikke sammenligne Erhvervslevets Forhold i Danmark nu i Dag og i 1929, men naar man endelig vil gøre det, er det rimeligt at nævne de rigtige Tal. Det ærede Medlem vilde drage en Sammenligning mellem Arbejdsløsheden dengang og Arbejdsløsheden nu og sagde, at dengang var den 40 000, medens den nu er 150 000. Den var nu paa det tilsvarende Tidspunkt dengang 81 000, og samtidig var Forholdet det, at ikke nær saa stor en Del af Arbejderbefolkningen stod i Arbejdsløshedskasser, som det nu er Tilfældet. 81 000 dengang vilde svare til en Arbejdsløshed nu blandt Arbejdsløshedskassemedlemmer paa omkring 115—120 000. Altsaa, i den omtalte Vinter under Venstres Regering fandtes der en Arbejdsløshed, som vilde svare til omkring 120 000, og det paa et Tidspunkt, hvor Danmark befandt sig under fuldkommen frie Forhold, med fuldkommen fri Adgang til Eksport til fremmede Lande, hvor Afspærringspolitikken endnu ikke var sat ind. Jeg tillægger altsaa ikke disse Betragtninger saa forfærdelig stor Betydning, fordi det drejer sig om to usammenlignelige Ting, det danske Erhvervslevs Muligheder i 1929 og nu; men vil man endelig anstille Sammenligningen, maa man gøre det paa det rigtige Grundlag.

Til Slut skal jeg til Det konservative Folkepartis ærede Ordfører (Stein) sige: de paagældende Artikler er gaaet ud fra forkerte Forudsætninger. Det ærede Medlem mente, at man maatte være berettiget til at gaa ud fra det Forslag, som er gennemført i Folketinget. Nej, man er berettiget til at gaa ud fra det Forslag, som er gennemført i Folketinget med de Oplysninger, som er givet af den Minister, der har med disse Ting at gøre. Og jeg gjorde ved Fremstillingen i Tinget — og dermed altsaa ogsaa den ærede konservative Ordfører — opmærksom paa, at der i Beregningen af de fremtidige Ejendomsskatter vilde være et Fradrag paa 10 000 Kr. for hver Ejendom, og at hertil var det Hensigten at føje det Lovforslag, der af Finansministeren bliver fremsat, hvorefter der endvidere skal fradrages 2 000 Kr. for hver Lejlighed i Ejendomme indeholdende mere end 1 Lejlighed, hvilket Fradrag ikke blot vil faa Virkning med Hensyn til den fælleskommunale Ejendomsskyld, men ogsaa med Hensyn til Statsejendomsskylden.